

Öpersen Ölürsün

– 55YUNUS · 17 Ağustos 2014

Bakışların yorgun ve karanlık Baksan benim yerime yolunu bulamazsın İrmak olmuş boğulursun
Sıcaklığını kaybetmiş dudaklarım
Öpsen ölürsün
Ellerim nasırlı yavrum
Tutsan acır ellerin sıkılırsın
Fırtına ekip rüzgar biçmişim senin yüzünden.
Ekinlerim bilmez gün ışığını
Bozkırın bağrındaki güneş ile yanmışım
Toprağın kokusunu çekmişim ciğerlerime
Nefesim nefesine karışsa
Bulutlara karışıp duman olursun
Daha yazacaklarım bitmedi haberin olsun
Ağırdır kalemim kaldıramazsın
Ne benden sana ümit
Ne senden bana bir ışık
Bu güneş bize doğmaz haberin olsun
Gölgede kalmış kış çiçekleri gibi gönlüm
Bitmek bilmez içimdeki yakarış
Allaha yakarış olur gözyaşlarım
Dur ey dostum
Ben o bildiğin eski ben değilim
Geçmişini sorsam sana hesap veremezsin
Yüreğimde yangın henüz daha sönmedi
Fırtınalar koptu içimde daha dinmedi
O hoyrat rüzgarlara atarım seni
Yaşarsın depremleri sende en şiddetlisinden
Bülbül de olsan hasret kalırsın güle
Seninde gözyaşın döner yeşilirmak nehrine
Bulanık akarsın dökerim seni enginlere

Y.szgn